

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 891/2019
26.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Боре Николића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву 4К.84/18 од 15.03.2019.године и Вишег суда у Краљеву Кж1-43/19 од 15.04.2019.године, у седници већа одржаној 26.09.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Боре Николића поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву 4К.84/18 од 15.03.2019.године и Вишег суда у Краљеву Кж1-43/19 од 15.04.2019.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву 4К.84/18 од 15.03.2019.године, окривљени АА и окривљени ББ оглашени су кривим због извршења по једног кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ и изречене су им условне осуде, тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по 4 месеца, које казне се неће извршити уколико окривљени у року од 1 године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело. Окривљени су обавезани да приватном тужиоцу солидарно на име трошкова кривичног поступка исплате износ од 126.000,00 динара, као и да у корист буџетских средстава суда плате на име паушала износ од по 5.000,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1-43/19 од 15.04.2019.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених и пресуда Основног суда у Краљеву 4К.84/18 од 15.03.2019.године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Бора Николић, у смислу члана 485. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд у смислу члана 492. ЗКП донесе пресуду.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених је неоснован.

Бранилац окривљених, адвокат Бора Николић, у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 4. ЗКП, обзиром да су окривљени другом пресудом-правноснажном пресудом Основног суда у Краљеву К бр. 621/17 осуђени за исти догађај, те да им се не може два пута судити. Такође је навео да је пресуда Основног суда у Краљеву К бр. 621/17 од 08.10.2018.године потврђена пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 18/19 од 20.02.2019.године. Наведеним правноснажним пресудама Основног суда у Краљеву (К бр. 621/17 од 08.10.2018.године и Вишег суда у Краљеву Кж1 18/19 од 20.02.2019.године) окривљени су правноснажно осуђени због кривичног дела лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и изречена им је условна осуда и то тако што им је утврђена казна затвора у трајању од по 5 месеци и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од 1 године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело.

Напред наведеним наводима бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, али по оцени Врховног касационог суда, ови наводи захтева се не могу прихватити као основани, а ово из следећих разлога:

Одредбом члана 4. став 1. ЗКП је прописано да нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен.

Одредбом члана 4. став 1. Протокола 7. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода је прописано да се никоме не сме поново судити, нити се може поново казнити у кривичном поступку у надлежности исте државе за дело због ког је већ правноснажно ослобођен или осуђен у складу са законом и кривичним поступком.

Одредбом члана 34. став 4. Устава Републике Србије, прописано је да нико не може да буде гоњен или кажњен за кривично дело за које је правноснажном пресудом ослобођен или осуђен, или за које је оптужба правноснажно одбијена,

или је поступак правноснажно обустављен, те да истим забранама подлеже вођење поступка и за неко друго кажњиво дело.

Из списка предмета произилази да су пресудом Основног суда у Краљеву 4К 84/18 окривљени оглашени кривим да су извршили по једно кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, на тај начин што су 15.04.2015.године у ... напали оштећеног ВВ у дворишту његове куће у ..., којом приликом су задали више удараца затвореном шаком-песницом у пределу лица и истог лако телесно повредили.

Из правноснажне пресуде Основног суда у Краљеву 4К 621/17 од 08.10.2018.године, произилази да су окривљени ББ и окривљени АА дана 15.04.2015.године у ... дрвеним летвама које су понели са собом више пута ударили ГГ у пределу главе и тела наневши му лаке телесне повреде учествујући заједнички у радњама извршења. Наведеном пресудом оглашени су кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 2. у вези става 1. у вези става 33. КЗ и изречена им је условна осуда.

Полазећи од наведеног, по оцени Врховног касационог суда у конкретном случају није повређено процесно начело из члана 4. став 1. ЗКП, члана 4. став 1. Протокола 7 Конвенције о заштити људских права и члана 34. став 4. Устава Републике Србије.

Наиме, неспорна је чињеница да се у конкретном случају, радило о истом животном догађају од 15.04.2015.године, који се догодио у месту Међутим, по налажењу овог суда, доношењем побијаних пресуда којима су окривљени правноснажно оглашени кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ и кривичног дела лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, није учињена повреда процесног начела *ne bis in idem*. Наиме, побијаном правноснажном пресудом К 84/18 од 05.03.2019.године, која је предмет овог поступка, окривљени АА и окривљени ББ оглашени су кривим да су задали лаку телесну повреду ВВ, а правноснажном пресудом Основног суда у Краљеву 4К 621/17 од 08.10.2018.године да су оштећеном ГГ нанели лаку телесну повреду, из ког разлога се не може говорити о већ правноснажно пресуђеној ствари, јер нема идентитета заштитног објекта, односно оштећеног, будући да се ради о различитим оштећеним лицима.

Из изнетих разлога, неосновано бранилац окривљених указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног указује и да је приватна кривична тужба поднета 15.02.2018.године, а да је дело наводно извршено 15.04.2015.године, из којих разлога сматра да је наступила застарелост кривичног гоњења (подношења тужбе), односно поново указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Напред наведене наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим, а ово из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да се критични догађај десио 15.04.2015. године, да је кривична пријава поднета Основном јавном тужиоцу дана 10.06.2015.године. Одредбом члана 65. став 3. ЗКП прописано је да ако је оштећени поднео кривичну пријаву или предлог за кривично гоњење, а у току поступка се утврди да се ради о кривичном делу за које се гони по приватној тужби, пријава, односно предлог сматраће се благовременом приватном тужбом ако су поднети у року предвиђеном за приватну тужбу.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је Основни јавни тужилац обавестио пуномоћника оштећеног ВВ дописом од 07.12.2017.године да се не стичу обележја кривичног дела за које се гони по службеној дужности, да је дана 05.02.2018.године пуномоћник оштећеног ВВ поднео кривичну тужбу против АА и ББ због извршења кривичног дела из члана 122. став 1. КЗ, произилази да није наступила застарелост кривичног гоњења (подношења кривичне тужбе), а како се то неосновано наводи у захтеву за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник
Ирина Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић